

[Tommy Dinesen]

branchen, der udgives af Søsportens Brancheforening, er der i de første 6 måneder af 1984 solgt sejl- og motorbåde for i alt 175 mill. kr., hvilket klart viser, at denne fritidsgren er i rivende udvikling.

Samtidig er det noget betænkeligt, at der ikke kræves nogen som helst prøve for at kunne sejle ud i de danske farvande, ja, selv uden for danske farvande bliver der først forlangt prøve, når bådene er på 20 tons og derover.

Desuden kan alle og enhver leje en fritidsbåd og derefter sejle ud uden kendskab til søvejsregler, sikkerhedsbestemmelser eller lignende.

Ofte tager hele familien af sted på ferie med børn uden at kende bare en lille smule til de mange situationer, som man kan komme ud for.

Der gøres et stort stykke frivilligt arbejde fra de forskellige sejlklubbers side for at uddanne sejlere, men der er ingen pligt til at tage en prøve som f.eks. et duelighedsbevis. Dette er baggrunden for, at forslagsstillerne mener, at der nu bør vedtages en lov, der sikrer, at sejlerne har bestået en prøve og dermed erhvervet en vis indsigt i nogle af de situationer, som en fritidssejler kan komme ud for.

Desuden skal det påpeges, at det f.eks. i Tyskland er påbudt udenlandske sejlere, der kommer til Tyskland, at have duelighedsbevis.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, anbefaler jeg forslaget til tingets velvillige behandling.

Ole Espersen (S):

Jeg skal hermed på forslagsstillernes vegne tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om tilvejebringelse af et tilstrækkeligt antal døgninstitutionspladser til unge, der ellers skal anbringes i fængsler.

(Beslutningsforslag nr. B 62).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Ebba Strange (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en reform af landmandsuddannelsen.

(Beslutningsforslag nr. B 63).

Jeg skal i øvrigt henviser til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager det.

Skriftlig redegørelse:

Socialministerens redegørelse af 15/12 85 om erfaringerne med den hidtidige administration af arbejdsskadeforsikringslovgivningen.

(Redegørelse nr. R 8).

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Under forespørgselsdebatten i folketinget den 25. oktober 1984 om sagsbehandlingstiden og erstatninger i arbejdsskadesager gav jeg tilsagn om en redegørelse, der belyser erfaringerne med den hidtidige administration af lovgivningen på dette område, herunder bl.a. registrering af arbejdsbetingede sygdomme, udmåling af erstatningerne, vurdering af erhvervsevnetab, især ved hjerneska-der, samt angiver mulighederne for en ændret finansiering med henblik på overvejelser om, hvorvidt man i højere grad end i dag kan bygge på den såkaldte forebyggende præmiebetaling fra virksomhederne.

Efter lov nr. 79 af 8. marts 1978 om arbejdsskadeforsikring er enhver person forsikringsberettiget, når man pådrager sig en arbejdsskade under arbejde, som han er antaget til at udføre her i landet. Arbejdsgiveren er forpligtet til at tegne forsikring efter loven i et af de forsikringsselskaber, der er godkendt hertil af socialministeriet.

Begrebet arbejdsskade dækker arbejdsforvoldte ulykkestilfælde, skadelige påvirkninger af højst nogle få dages varighed, som skyldes arbejdet eller de forhold, det foregår under, og endelig erhvervssygdomme.

Efter loven kan der gives erstatning til skadelidte selv eller ved dødsfald til de efterladte.

Skadelidte får udbetalt en menerstatning, hvis menen er på 5 pct. eller derover. Erstatningen skal dække de lægelige følger af skaden, dvs. de varige ulemper i den daglige livsførelse. Erstatning til skadelidte for tab af erhvervsevne skal dække de økonomiske og sociale følger af en skade og udbetales, hvis